

ΚΡΙΤΙΚΟΣ : Σταυρούλα Μαυρογενή

ΑΦΟΡΜΗ : Ατομική Έκθεση Ζωγραφικής Στο CoffeArt Κουΐδη □ Μαίος 1997, Θεσσαλονίκη

(αποσπασμα της κριτικής περιλαμβάνεται στο τριπτυχο της έκθεσης)

Μέσα στη σύγχυση που βασιλεύει στον κόσμο του πνεύματος και της τέχνης, αντικαθρέπτισμα της ίδιας της ζωής, το πρώτο χρέος κάθε αληθινού πνευματι-κού εργάτη είναι να μένει πιστός στον εαυτό του.

Η Μαρία Κομποτσιάρη, βιώνει καθημερινά την αρχή αυτή. Βασική θεματογρα-φία της είναι ο φυσικός και κοινωνικός χώρος. Από την πρώτη στιγμή αδια-φορεί για τον ιστορικό χαρακτήρα των θεμάτων της καθώς και τη διηγηματική και ψυχογραφική περιγραφή. Ο κόσμος κοιταγμένος με τα μάτια ενός «παι-διού» ανοίγεται μπροστά μας με την κατάκτηση μιας προσωπικής γραφής μέσα από την πληρέστερη ερμηνεία των χρωματικών αξιών και από την προ-σπάθεια δομικής οργάνωσης των αντικειμένων. Χωρίς αμφιβολία τα μεταε-μπρεσιονιστικά ρεύματα, ο φωβισμός και ο εξπρεσιονισμός έδωσαν στη ζω-γράφο τη δυνατότητα να εκμεταλλευτεί τόσο τις τονικές όσο και τις πλαστικές αξίες του χρώματος.

Για την καλλιτέχνη, το χρώμα αποτελεί ένα από τα στοιχεία των πραγμάτων. Είναι η ίδια τους η ουσία. Χωρίς αυτό δεν υπάρχουν ή δεν έχουν καλλιτεχνικό νόημα. Στέκεται μέσα στα αντικείμενα και γεμίζει από τους κραδασμούς των χρωματικών δονήσεων. Βρίσκεται σ' ένα στάδιο που συνθέτει, βυθίζοντας τον εαυτό της προς το κέντρο των πραγμάτων.

Με γνώμονα αυτή την αρχή, μπορούμε να χωρίσουμε τα έργα της σε δύο με-γάλες κατηγορίες. Στην πρώτη ανήκουν εκείνα στα οποία το κύριο θέμα τους προβάλλει σε ανοιχτόχρωμο βάθος, ενώ στα έργα της δεύτερης το βάθος είναι ποικιλόχρωμο και συχνά δημιουργεί παραπληρωματικά θέματα σε πλήρη ισορροπία με το κύριο θέμα.

Λεπτοί γραφισμοί αναπτύσσονται, καθώς η χαρακτηριστική διάφανη ρευστότητα του χρώματος επιτρέπει την αλληλοδιείσδυση τους. Μικρές νησίδες ψυχρών χρωμάτων τέμπερας ξεχωρίζουν μέσα στους ζεστούς τόνους κηλίδων και γραμμών. Λεπτές γραμμές σινικής μελάνης σχηματίζουν ένα τοπίο που ντύνεται με διάφανα χρώματα, χαρίζοντας στη σύνθεση βάθος και συντελεί στη δημιουργία διάφορων επιπέδων. Η ρευστότητα των εκφραστικών μέσων που χρησιμοποιούνται επιτρέπει να δημιουργούνται άπειρες τονικές διαβαθμίσεις σε επάλληλα επίπεδα. Ταυτόχρονα η χρησιμοποίηση σινικής μελάνης βοηθά στο να αποδωθούν οι εσωτερικές λεπτομέρειες της σύνθεσης.

Η ανάλυση που προηγήθηκε επιδιώκει να δείξει το πώς η εργασία αυτή συγκεντρώνει και συμπυκνώνει όλες τις παραφυάδες ενός συστήματος ζωγραφικής το οποίο χρησιμοποίησε για να αναπτυχθεί ένα σύνολο από συντεταγμένες. Είναι μια κατάληξη κατά την οποία η ίδια εσωτερική αναζήτηση διεκδικεί να διασώσει μια συνέχεια. Η τοποθέτηση αυτή έχει τόσο μια έννοια προσωπική, ψυχολογική για την καλλιτέχνη, όσο και την έννοια της αναζήτησης μιας ηθικής που θα ήταν η τοποθέτηση των παραμέτρων διαφορετικών τάξεων, της ζωγραφικής ιστορίας. Εργάζεται επιδιώκοντας να δημιουργήσει ένα σύστημα τόσο ευρύ, και ταυτόχρονα τόσο συγκεκριμένο, ώστε να πλησιάζει την πραγματικότητα.

ΜΑΥΡΟΓΕΝΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ- ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΤΕΧΝΗΣ